

הלכות הדרף היומי

מסכת סוטה

תוכן

- א. שני תלמידי חכמים המהלכין בדרך ואין ביניהן דברי תורה ראויין לישרף באש... 1
- ב. עלמא אמאי קא מקיים אקדושה דסידרא ואיהא שמיה רבא דאנדא... 2
- ג. בפולמוס של אספסינוס גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס ... על עטרות כלות ... 3
- ד. ושלא ילמד אדם את בנו יוונית... 3
- ה. אף של קנים ושל חילת אסור... 4
- ו. איזהו עטרות כלות עיר של זהב אבל עושה אותה כיפה של מילת... 4
- ז. ארור אדם שיגדל חזירים... 4
- ח. ארור אדם שילמד לבנו חכמת יוונית... 5
- ט. מספר קומי הרי זה מדרכי האמורי ... התירו לספר קומי שהוא קרוב למלכות... 6
- הדרן עלך עגלה ערופה וסליקא לה מסכת סוטה... 8
- הדרן עלך מסכת סוטה והדרך עלן... 8

דף מט.

א. שני תלמידי חכמים המהלכין בדרך ואין ביניהן דברי תורה ראויין לישרף באש

כבר התבאר במסכת תענית דף י: שחייב גדול¹ הוא על המהלך בדרך שיעסוק בתורה, שהמהלך בדרך ומפנה לבו לבטלה, מתחייב בנפשו כהא דתנן (אבות פ"ג מ"ז), המהלך בדרך ומפנה לבו ואומר מה נאה אילן זה ומה נאה גיר זה מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו רק לא יזון מלהרהר בדברי תורה, לקיים מה שנאמר (משלי ו פסוק כב) בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתְךָ, וילמוד בעל פה מה שיוכל, או יעסוק באיזה מזמורים או מאמרים לפרשם, וכיוצא בזה הרבה, רק לא יזון מחשבתו מהרהור התורה, או תיקון מעשים טובים וכיוצא בזה.

¹ של"ה מסכת שבועות פרק נר מצוה אות קד

הלכות הדרף היומי

מסכת סוטה

אבל לא יעיין בהלכה² שמא יבא להטרד. אולם אם יושב בכלי רכב, ואדם אחר נוהג מותר אפילו עיון.

ושני תלמידי חכמים ההולכים בדרך חייבים לעסוק בתורה, ולחזור על דברים ברורים ומוסכמים. אך אין ללמוד בעיון בדרך, שמתוך העיון יכולים לבוא לריתתא דאורייתא, ועי"ז יבאו לטעות בדרך. ואם אין ביניהם דברי תורה ראויין לישרף³.

ג. עלמא אמאי קא מקיים אקדושה דסידרא ואיהא שמיה

רבא דאגדתא

אומרים ובא לציון וכו', וזהו הנקרא⁴ סדר קדושה מפני שיש בה כל הקדושה, ועריך לזוהר בו מאד לאומרו בכוונה, שאמרו רז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שאין בו קללה ולא ירד הטל לברכה, וכל יום מרובה קללתו מיום שלפניו, ואמרו רז"ל ואין לתמוה א"כ שהקללה הולכת ורבה, ועלמא אמאי קאי, אקדושה דסדרא, והיא הקדושה הזו שבסדר ובא לציון, ואאמן יהא שמיה רבא דאגדתא ור"ל שהרי לא נתקנה אלא שיהיו כל ישראל עוסקים בתורה בכל יום דבר מועט, שאומרים תרגומו וקרייתו והן כעוסקין בתורה⁵, וכיון שנוהג בכל ישראל בתלמידים ובעמי הארץ ויש כאן שתיים קדושת השם ותלמוד תורה, חביב לפנינו יתברך ומגין על עולם בזכותו.

וכן אמין⁶ יהא שמיה רבא מבורך שעונים אחר הגדה שהדרשן דורש ברבים, בכל שבת היו נוהגים כך, ושם היו נקבצין כל העם לשמוע לפי שאינו יום מלאכה, ויש כאן תורה וקידוש השם, לכך חביב הוא להגין.

הקדושה שבתרגום אומרים אותה הציבור בלחש, שהרי תקנה עבורם שיבינו אותה.

² משנה ברורה סימן קי ס"ק ב וש"ע הרב שם ט

³ אפשר לפרש דשייך ענין זה לסוגיא דלויה דלעיל דאמר ריב"ל המהלך בדרך ואין לו לוייה יעסוק בתורה, דכיון דמהלך בדרך והוה שעת סכנה גדולה צריך להציל עצמו, ומציל עצמו בדברי תורה, וה"נ הכא אין זו התביעה שלא עסקו בתורה, אלא כיון דהוה סכנה בדרך ואין מתעסקין בתורה להציל עצמן, וראויין הם לתורה ראויים לישרף מצד סכנת הדרך. קובץ הערו מהגר"ש אלישיב סוטה מפ.

⁴ שו"ע ונו"כ או"ח קלב א

⁵ לבוש שם מרש"י בסוגיא

⁶ לבוש שם

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוטה

אסור⁷ לאדם לצאת מבית הכנסת קודם קדושה דסידרא, דדבר שהעולם מתקיים עליו אי אפשר לזלזולי ביה, לפיכך יאמרוה עם הציבור. אם לא בשעת הדחק⁸.

בשעה שאומר⁹ למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה תהיה כוונת התפילה על הבנים שיהיו לומדי תורה וצדיקים ובעלי מדות טובות. ואנשי מעשה נוהגים לתת צדקה בעת אמירת למען לא ניגע וכו' ומשמשים בתפילין ומכוונים הכוונה שתפילין הם אות שאתה יחיד ומיוחד והוצאתנו ממצרים והוא תיקון לעוון קרי.

ג. בפולמוס של אספסינוס גזרו על עטרות חתנים ועל האירוס ... על עטרות כלות

משחרב הבית¹⁰ תקנו חכמים ז"ל שבכל דבר שיש בו שמחה יהיה בה זכר לחורבן הבית, ואסמכוה אקרא דכתיב תהלים קלז פסוק ה ו) **אִם אֶשְׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי תִדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחֵבִי אִם לֹא אֶזְכְּרֵי אִם לֹא אֶעֱלֶה אֶת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמֹחֹתַי וְגִזְרוּ עַל עֲטֹרוֹת חֲתָנִים שֶׁלֹא יִנַּח הַחֲתָן שׁוֹם כִּלְיָל עַל רֹאשׁוֹ, וְלֹא יֵשֵׁב תַּחְתֶּיהָ, וְאִסְמְכוּהָ אֶקְרָא דְכִתְיִב (יִחְזַקְאֵל כֹּא פְסוּק לֹא) הַסִּיר הַמְצַנְנֶת וְהָרִים הָעֲטָרָה.**

וכן עטרות של כלות שעושים מכסף וזהב או של מרגליות ואבנים טובו גזרו עליהם שלא לעשותם.

ודוקא לחתנים וכלות אסרו כדי למעט שמחתם שהם שמחים בו עכשיו, אבל לשאר כל אדם אנשים ונשים לא גזרו¹¹ שלא גזרו אלא בשעת שמחה.

וכל ז' ימי המשתה בבתולה אסור שבימים אלו נחשבת כלה, ובכלל זה גם לילה שלפני החופה¹².

ד. ושללא ילמד אדם את בנו יוזנית

יבואר להלן בעזה"ת

⁷ שו"ע ונו"כ שם ב

⁸ מ"ב שם ה

⁹ משנה ברורה מ"ז סק"י

¹⁰ שו"ע או"ח תקס ד

¹¹ מ"ב שם יז

¹² וא"כ אותן המניחין בראש כלה תכשיטין בראש שקורין בינד"א וכדומה צ"ע. מ"ב שם יז

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוטה

דף מט:

ה. אף של קנים ושל חילת אסור

וכן גזרו¹³ על עטרות חתנים, שלא להניח כלל, ושלא יניח החתן בראשו שום כליל, אפילו אינו של כסף וזה שנאמר הסיר המצנפת והרים העטרה.

ו. איזהו עטרות כלות עיר של זהב אבל עושה אותה כיפה של מילת

מה שהתבאר עטרות של כלות שעושים מכסף וזהב או של מרגליות ואבנים טובו גזרו עליהם שלא לעשותם, אבל של גדיל ומיני צבעונין לא גזרו כדי שלא לנוולה¹⁴, ואפילו אם היו משובצים כסף וזהב מותר אם עיקרו של גדיל¹⁵.

ז. ארור אדם שיגדל חזירים

אמרו חז"ל לא יגדל¹⁶ ישראל חזירין בכל מקום אפילו למשוה בהן עורות, ואין צריך לומר לסחורה, שלסחורה אסור מדאורייתא¹⁷. וטעמא שגזרו חז"ל וקללו על זה משום מעשה שהיה, כשצרו בני השמונאי זה על זה שהיו שני אחים הורקנוס ואריסתובלוס שהיו מריבין על המלוכה בירושלים, היה הורקנוס מבפנים ואריסתובלוס בחוץ, ובכל יום היו אותן שבפנים מורדין דינרין להן מעל החומה מתרומת הלישכה בקופה לאותן שבחוץ לקנות להן תמידין והיו מעלין להן אותן שבחוץ את התמידין, היה שם זקן אחד אמר להן כל זמן שעוסקין בעבודה אין נמסרין בידכם, למחר הורידו דינרין בקופה והעלו להם חזיר, באותה שעה אמרו ארור האיש שמגדל חזירין בכל מקום.

¹³ שו"ע ונו"כ שם

¹⁴ מ"ב שם יח

¹⁵ עיין בב"י דמסתפק לדעת הרמב"ם אם היה עיקרה של גדיל וקבועים משבצות של כסף וזהב אם שרי וכהיום אין משגיחין בזה העולם ומקילין בזה וכתב הא"ר דסומכין על דעת הרמב"ן דסובר דעיקרו של גדיל שרי אף שיש בו כסף וזהב. והעושים הינומא מיוחדת לבלה קרוי"ן של כסף וזהב אף שיכרוך הכסף על משי יש לאסור וצ"ע. מ"ב יח

¹⁶ שו"ע ונו"כ חו"מ ת

¹⁷ כמ"ש ביו"ד סימן קי"ז שאסור לסחור בכל הדברים האסורים מן התורה לאכול אף על פי שמותרין בהנאה. סמ"ע שם ד

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוטה

ח. ארור אדם שילמד לבנו חכמת יונית

כשצרו מלכי בית השמונאי זה על זה אמרו¹⁸ – ארור האיש שילמד את בנו חכמת יונית. וגם בפולמוס כלומר במצור – של טיטוס גזרו שלא ילמד אדם בנו יונית¹⁹. ולא אסרו אלא חכמת יונית²⁰, ולא לשון יונית²¹.

י"א שאין ספק שכבר אבדה חכמה זו, ולא נשאר ממנה אפילו מעט²², וי"א²³ שחכמת יונית היא הפילוסופיה היוונית, ואסרו ללמדה מפני שמושכת לבו של אדם והורסת הרבה מפינות הדת.

לקרובים למלכות התירו לספר בחכמת יונית.

¹⁸ בגלל מעשה שהיה הורקנוס מבחון ואריסטובולוס מבפנים, ובכל יום ויום היו משלשלים בקופה – מבפנים לאותם שבחון – דינרים והיו מעלים להם תמידים, היה שם – מבפנים – זקן אחד שהיה מכיר בחכמת יונית, לעז להם בחכמת יונית, ואמר להם כל זמן שעוסקים בעבודה אין נמסרים בידכם, למחר שלשלו דינרים בקופה והעלו להם חזיר, ונודעוזה ארץ ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה, באותה שעה ארור האיש שילמד את בנו חכמת יונית

¹⁹ ושתי גזירות הן, שהרי טיטוס היה בזמן החרבן, ומלכות בית השמונאים קדמה לו הרבה, אלא שבתחילה – במצור הורקנוס ואריסטובולוס – גזרו על חכמת יונית ולא קיבלו הציבור עליהם, ולבסוף בפולמוס טיטוס קיבלו, או שבתחילה לא אמרו אלא ארור, ואילו רצה אדם לעמוד בארור לא היה נקרא עברייך, ולבסוף אסרו בגזירה דרבנן, או שלבסוף גזרו לנדות ולרדות על כך. ועיין תוס' ב"ק פב ב ד"ה ואסור ומנחות סד ב ד"ה ארור, תוס' הרא"ש סוטה שם, ר"ש פאה פ"א מ"א שבתחילה לא קבלו, שמ"ק ב"ק שם בשם הר"י ישעיה, ועי' מהרש"א בח"א למשנה סוטה שם, ותפ"א"י שם אות נג תי' אחרים.

²⁰ עיין שו"ת הריב"ש סימן מה מזה נראה שאין הספרים ההם בכלל גזרה זו שאם מצד שהם כתובים בלשון יוני הלשון לא נאסר וכלם היו בקיאין בו. ואדרבה אמר (במגילה יח) לעז יוני לכל כשר. ואם מצד החכמה בעצמה מהו זה שלעז להם הזקן ההוא, ולכן נ"ל שחכמת יונית היא לדבר בלשון יוני בחידות ובלשון סתום שלא יבינו אותו ההמון רק אותם שלמדו והורגלו באותן החידות. אמנם ספרי הטבע המפורסמים לא מן השם הוא זה אבל ראוי לימנע מהם אם הם מתאמצים לעקור עקרי תורתנו הקדושה. ובפרט שני עמודי התווך אשר היא נכונה עליהם שזהו חדוש העולם והשגחת השם יתברך בפרטי המין האנושי. והם מביאים ראיות ומופתים לפי דעתם לקיים קדמות העולם ושהוא מהווייב מן השם יתברך כמו שהאור מהווייב מן השמש והצל מן האילן ואין יכולת לשם יתברך לשנות דבר מטבעו ולא להאריך כנף הזכוב ולא לקצר רגל הנמלה, כמו שאין יכולת בשמש לשנות האור הנמשך ממנו ולא האילן הצל.

²¹ שחכמינו אף החשיבו אותה יותר משאר לשונות.

²² פיה"מ"ש כאן, והוא לשיטתו שחכמת יונית האמורה כאן היתה ברמזיה, כמו "לשון חכמה", שפירושו לדבר בלשון דברי חידות ורמזים, שהיו מדברים בלשונות שמשמעותם אחרת מכפי כוונתם, בחידות, והיו נושאים ונותנים בהם כל מה שירצו, ונקראת אותה חכמה חכמת יונית, והיוונים היו רגילים בה, או שספר שהובר בחכמה זו נכתב על ידי יוני, וחכמות רמזיות אלו בלבד הוא שאסרו מפני מעשה שהיה, וכן בשמ"ק ב"ק שם בשם גאון; רש"י מנחות שם ד"ה חכמת יונית – רמזיות, פה"מ"ש להרמב"ם סוף סוטה. ועי' עבודת הקודש: תכלית, פט"ז.

²³ עי' ספר הירח לר' אבא מרי פ"ג, ומנחת קנאות לנ"ל מכתב צג, ועבודת הקודש חלק התכלית פט"ז ויו. וכ"מ במאירי ב"ק פג א ובהקדמת ס' מלמד התלמידים לר"י בר אבא מרי ובמדרש שמואל לאבות שם בשם פי' הר"י ישראל.

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוטה

בחכמות העולם²⁴ אסור לעסוק שנאמר ודברת בם שלא תערב עמהם דברים אחרים, ואפילו מי שלמד כבר כל התורה כולה שמא יאמר למדתי חכמת ישראל אלך ואלמוד חכמת אומות העולם, תלמוד לומר ואת חקותי תשמרו ללכת בהם אין לך רשות ליפטר מתוכם, ואין צריך לומר תלמיד חכם שחייב לקיים והגית בו יומם ולילה ממש, יצא ויבדוק שעה שאינה מן היום ולא מן הלילה ויעסוק בהם, ומכל מקום באקראי מותר לתלמיד חכם ללמוד בשאר חכמות שיוכל ללמוד מתוכם דברי תורה ויראת שמים ודרך ארץ אבל לא שאר העם²⁵.

ובלבד שלא יהיו ספרי מינים שהם ספרי הפלסופים מאומות העולם, שהיו מינים וכופרים בהשגחה ובנבואה, שאסור לקרות ולעיין בהם כלל אפילו באקראי, ואפילו ללמוד מתוכם איזה מוסר ויראת שמים, ולכן גם כשדבריהם הובאו בספרי ישראל צריך לזהר מהם, ועליהם אמרו חכמים שהקורא בספרים החיצונים אין לו חלק לעודה"ב, ולא עסקו בהם מקצת חכמי דורות שלפנינו אלא כדי להשיב עליהם ולחזק דתינו, והשעה היתה צריכה לכך לתשובת המינים מאומות העולם, שהיו בדורותיהם מתוכחים עם ישראל, מה שאין כן בדורות אלו.

ט. מספר קומי הרי זה מדרכי האמורי ... התירו לספר קומי

שהוא קרוב למלכות

אין הולכין בחוקת העובדי כוכבים²⁶ ולא מתדמים להם. שנאמר (ויקרא כ פסוק כג) וְלֹא תִלְכוּ בְחֻקֵי הַגּוֹי וְנֹאמַר (שם יח פסוק ג) וּבְחֻקֵי הֵם לֹא תִלְכוּ וְנֹאמַר (דברים יב פסוק ל) הַשְׁמֹר לָךְ פֶּן תִּנְקֹשׁ אַחֲרֵיהֶם, הכל בענין אחד הוא²⁷ מזהיר, שלא ידמה להן. אלא יהא הישראל מובדל מהם במלבושיו ובשאר מעשיו כמו שהוא מובדל מהן במדעו ובדעותיו, וכן הוא אומר (ויקרא כ פסוק כו) וְאַבְדֵּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים.

²⁴ רמ"א יו"ד ד, שולחן ערוך הרב יורה דעה הלכות תלמוד תורה פרק ג סעיף ז

²⁵ ועיין שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ג סימן פב הנה ידוע לעולם התורה מה שדברתי הרבה פעמים לפני בני התורה בענין למודי חול אשר לבני תורה וגם לבני הישיבות הקדושות אשר ראויין להתגדל שם בתורה וביראת ה' מהורה הרי עצם למודי חול אף כשליכא למודי כפירה וגם לא תערובות נשים, הוא איסור דמניחין חיי עולם שהוא איסור אף לאחר שנתגדלו בתורה במדרגה גדולה,

²⁶ רמב"ם עבודת כוכבים פי"א ה"א שו"ע יו"ד קעה סעי' א ועיין שו"ת מהר"ם שיק יו"ד סי' קסה ד"ה אמנם מה, שלא זו אינו בנדר אבירייהו דע"ז ולפיכך לא אמרינן ביה יהרג ואל יעבור

²⁷ ועיין יראים סי' שיג שמנה שני לאוים באיסור זה

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוטה

וכל זה אינו אסור²⁸ אלא בדבר שנהגו בו העובדי כוכבים לשם פריצות, כגון שנהגו ללבוש מלבושים אדומים²⁹, וכן לא ילבוש מלבוש המיוחד להם לשום גאות והוא מלבוש שרים, ומזה ילמד כל אדם לפי מקומו ושעתו, שהמלבוש העשוי ליוהרא ופריצות, לא יעשה הישראל כן, אלא מלבושיו יהיו עשויין בענין המורה על הכנעה וצניעו .

וכן אסור להדמות להם³⁰ בשער וכיוצא בהן לפיכך לא יגדל שערו לנוי וליופי, כדרך הגוים שמגדלים שערים כנשים דרך שחיץ וגאווה³¹.

וכן לא יגלה מהצדדין ויניח השער באמצע³² וזה הנקרא בלורית, ואפילו אם אינו מגלה הצדדים לגמרי, אלא משאיר פאות הראש אסור³³.

וכן אסור³⁴ לגלה השער או אפילו לספר קצת מכנגד פניו, מאוין לאוין ולהניח שיער מלאחריו, או לגלה מלאחריו ולהשאיר השיער מלפניו כדרך שעושיין הם³⁵.

דבר שנהגו למנהג ולחוק, ואין טעם בדבר שיש לחשוש בו משום דרכי האמורי ושיש בו שמץ עבודת כוכבים מאבותיהם, הרי הוא בכלל לאו זה³⁶.

²⁸ קיצור שלחן ערוך סי' ג סעי' ב

²⁹ שאין דרך הצנועים להיות אדומים בלבושם וצבע השחור הוא דרך צניעות והכנעה וכדאמרינן מי שיצרו מתגבר עליו ילבש שחורים ויתעמף שחורים כו' ועוד התם מסורת בידינו להקפיד על לבישת האדום לבני עמנו (ש"ך ס"ק ג) והיה מנהגם להיות להם רצועות אדומות, ושל ישראל שחורות, משום דצבע שחור מורה על ענות ושפלות וצניעות, ואסור לישראל לשנות (קיצור שלחן ערוך שם)

³⁰ ט"ז וש"ך שם ס"ק א

³¹ בשו"ע כתב "לא יגדל ציצית ראשו כמו ציצית ראשם ולא יגלה מהצדדין" וכו' ודעת הב"י שהכל המשך אחד שלא יגדל כמוהם דהיינו שמגלה מהצדדין אבל הב"ח והט"ז ס"ל שהוא שני דינים א. לא לגדל שערו בלי לגלה כדרך הגוים אנשי המלחמה ועוד איסור לגלה מהצדדין וכן משמע דנוטה דעת הש"ך וכן משמע לשון החכמת אדם "כלל פט סעי' ב" וכן לא יגדל ציצית ראשו כמו ציצית ראשם ולא יגלה ראשו כענין שמגלחין העכו"ם משמע שהם שני דברים

³² דרכי תשובה שם ס"ק י

³³ שאל"כ בלא"ה אסור משום לאו דלא תקיפו (ל"ת מג)

³⁴ שם ומחצית השקל או"ח סי' בז ס"ק ד

³⁵ ובלורית שעושים היום בישיבות לימא לא מחו על זה ואלו שעושים כן אינו משום שחיץ וגאווה ולכן בכה"ג אין בו משום ובחוקותיהם לא תלכו (תשובות והנהגות ח"י סי' מב ועיי"ש בענין אי הוי חציצה בתפילין)

³⁶ רמ"א שם סעי' א

הלכות הדף היומי

מסכת סוטה

דבר שנהגו לתועלת, כגון שדרכם שכל מי שהוא רופא מומחה יש לו מלבוש מיוחד שניכר בו שהוא רופא אומן, מותר ללבושו. וכן שעושיין משום כבוד או טעם אחר, מותר³⁷ וי"א³⁸ שאסור א"כ הוא מנהג שמוזכר בתורה.

ואם הוא³⁹ דבר שהיה הישראל נוהג כך אפילו אם לא היו העכו"ם עושיין כן כגון מלבושים שאינם מיוחדים לעכו"ם דוקא אפילו שאינם מיוחדים ליהודי מותר לכו"ע⁴⁰. ישראל שהיה⁴¹ קרוב למלכות וצריך לישב לפנייהם, והיה לו גנאי לפי שלא ידמה לה, הרי זה מותר בכל, כגון ללבוש במלבושיהן ולגלח כנגד פניו כדרך שהן עושיין⁴².

הדרן עלך עגלה ערופה וסליקא לה מסכת סוטה

הדרן עלך מסכת סוטה והדרך עלן

זכינו להטהר בלימוד השוטה, שעבר על אשה רוח הקנאה, ושתת והיא טהורה והרי זו מתחזקת ופניה מזהירות, וזכינו בזה לברכות רבות, כשלוש הברכות הנאמרות כאמור לכהנים עם קדושיך, לברכנו יברכך ה' וישמרך, יאר ה' פניו אליך ויחנך נזכה להגביר חיילים לתורתך, בחסד וברחמים בברכת ישא ה' פניו אליך

³⁷ רמ"א שם

³⁸ ביאור הגר"א ס"ק ז

³⁹ שם

⁴⁰ ועיין בתשובות והנהגות ח"א יו"ד סי' תנג שכתב שלהכי הרבה יראים בימינו נוהגים ללבוש חליפות קצרות כיון שאינו להדמות לעכו"ם ה"ו אלא לשם יופי ואין איסור מדינא גם לדעת הגר"א וכ"כ באגרות חזו"א ח"ג ועיי"ש עוד שיש מקום להחמיר לכפתר ימין על צד שמאל וקדוש ייאמר לו ויקבל על כך שכרו ולא נהגו כן במקומותינו

⁴¹ שם ח"ג ושם סעי' ב

⁴² בב"י כתב "ואם תאמר כיון דמדאורייתא אסירי הנך מילי ומילקי נמי לקי עליהו היאך היה כח ביד חכמים להתיר איסור תורה לקרובי המלכות ויש לומר דמשום הצלת ישראל יש כח בידם להתיר דכשיש ישראלים קרובים למלכות עומדים בפרץ לבטל הגזירות" ולפ"ד רק למי שעומד בפרץ לבטל גזירות מותר אבל בפי"ו ס"ק ה כתב דכיון שלא פירשה התורה שום דבר ומסרה לחכמים מה מותר ומה אסור הם ארו להתיר לקרובים למלכות ובב"ח כתב שכיון שאין כוונתו בזה להדמות להם אלא מוכרח ללבוש מלבושיהם כדי שלא יתגנה אין בזה איסור

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סוטה

כמשוח מלחמה, המעורר לעזור דת האל ולשמרה, ובכפרה הנאמרה בעגלה ערופה
נתחיל מיד וללא שהיה, לימוד הנלמד מיצאה והיתה, בימים אלו עקבות משיחא
בקיום אלכה ואשובה אל אישי הראשון, נזכה לברכת וישם לך שלום,
וזריזות תביא לידי נקיות טהרה פרישות וקדושה, בענוה ויראת חטא כמאמר הברייתא
חסידות ורוח הקדש תזכנו לתחייה, בביאת אליהו זכור לטוב אמן במהרה